Lieta Nr.1A30022317
Lietas arhīva Nr.104AA-159-18/7
ECLI:LV:RAT:2018:0404.1A30022317.7.S

S P R I E D U M S
Rīgā 2018.gada 4.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Signe Kalniņa,
tiesneši Sandra Arnola, Guntars Kveska,
sakarā ar /pers. D/ iesniegto apelācijas sūdzību, izskatīja rakstveida procesā Rīgā, Abrenes ielā 3, administratīvā pārkāpuma lietu, kurā ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 10.janvāra spriedumu atstāts negrozīts Stopiņu novada pašvaldības Administratīvās komisijas 2017.gada 26.jūlija lēmums Nr.B82-17.146/17, bet /pers. D/ sūdzība noraidīta.

Aprakstošā daļa

2017.gada 13.jūnija Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Salaspils policijas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors M.Sēja sastādīja /pers. D/ administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 318226, par to, ka 2017.gada 23.februārī plkst.22.00 Stopiņu novada /adrese/, suņu turētāja /pers. D/ pārkāpa dzīvnieku turēšanas prasības kā rezultātā viņai piederošs suns atrodoties ārpus nožogotas teritorijas uz ielas, bez uzraudzības, iekoda labās kājas apakšstilbā /pers. E/, ar ko viņai tika nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi. Eksperta atzinums Nr.6-568 no 02.05.2017.

Norādīts, ka ir pārkāpts Ministru kabineta noteikumu Nr.266 "Labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai un demonstrēšanai" 9.nodaļas 51.punkts, 51.1.apakšpunkts un "Dzīvnieku aizsardzības likuma" 5.panta otrās daļas 3.punkts, par ko paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 106.panta otrajā daļā.

Ar Stopiņu novada pašvaldības Administratīvās komisijas 2017.gada 26.jūlija lēmumu Nr.B82-17.146/17 /pers. D/ atzīta par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 106.panta otrajā daļā un uzlikts naudas sods 200 *euro* apmērā, bez dzīvnieka konfiskācijas.

Par minēto lēmumu /pers. D/ iesniedza sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 10.janvāra spriedumu atstāts negrozīts Stopiņu novada pašvaldības Administratīvās komisijas 2017.gada 26.jūlija lēmums Nr.B82-17.146/17, bet /pers. D/ sūdzība noraidīta.

Par minēto spriedumu /pers. D/ (turpmāk arī – sūdzības iesniedzēja) iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt tiesas spriedumu un lietu izbeigt.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka, policijas darbinieks 13.06.2017. sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC318226, ir izvērtējis tikai informāciju no Lauksaimniecības datu centra datu bāzes par dzīvnieku turēšanas vietu, bet nav izvērtējis Pārtikas un veterinārā dienesta (turpmāk arī – PVD) 08.05.2017. sastādīto protokolu Nr.R80-17-00036 un tajā fiksētos apstākļus, kā arī nav izvērtējis sūdzības iesniedzējas 08.06.2017. paskaidrojumus PVD par 22.02.2017. notikušo.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tādā veidā tika pieņemts lēmums par soda uzlikšanu neizvērtējot lietā svarīgus apstākļus, kā arī nav izvērtētas pie administratīvās atbildības saucamās personas paskaidrojumi, tādējādi pārkāpjot LAPK 244.pantu.

Tālāk sūdzības iesniedzēja norāda, ka viņai pieder tikai divi suņi – zeltainais retrivers un baltais Šveices aitu suns, savukārt cietusī liecībās norāda uz trīs suņiem. Kā arī sūdzības iesniedzēja norāda, ka lietā nav pievienoti būtiski pierādījumi, ka tieši viņas īpašumā esošie suņi iekoda cietušajai, kā arī nav pievienoti kādi citi pierādījumi, izņemot cietušās pašrocīgi sastādīto notikumu shēmu un notikušā versiju, no kuriem nepārprotami izriet, ka notikuma vieta atbilst cietušās minētai versijai un tas liecina, ka nav ievērots LAPK 240.pantā noteiktais.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka lietā nav noskaidrota notikuma vieta, nav noskaidrots, kurš tieši suns iekoda cietušajai un kam tas suns pieder. Tādējādi pieņemot lēmumu par saukšanu pie administratīvās atbildības tika pārkāpti tiesiskās paļāvības princips, procesuālā taisnīguma princips, privātpersonu tiesību ievērošanas princips. Tika pārkāpts vienlīdzības princips, jo cietušās notikumu versijai ir piešķirta augstāka ticamības pakāpe nekā pie administratīvās atbildības saucamai personai.

Tālāk sūdzības iesniedzēja norāda uz cietušās sniegtajām pretrunīgām liecībām, proti, cietusī iesniegumā norādīja, ka:

"[..] 2017.gada 22.februārī plkst.22.00 [..] ejot garām īpašumam /adrese/ es pamanīju, ka ir vaļā vārti un īpašnieks tīrīja sniegu [..]", sūdzības iesniedzēja norāda, ka nav loģisks laiks, kad ir veicami sniega tīrīšanas pasākumi;

"[..] Trīs suņi izdarīja ne mazāk kā 10 kodienus sunim Šiba-inu [..]", sūdzības iesniedzēja norāda, ka medicīniskā slēdzienā norādīts uz 4 kostām brūcēm;

"[..] pieskrēja viens no retrīveriem un vienu reizi man iekoda labās kājas priekšpusē lejas daļā", sūdzības iesniedzēja norāda, ka retrīvera temperamentu var raksturot kā draudzīgu, uzticamu, uz kuru var paļauties. Agresivitāte pret citiem suņiem vai cilvēkiem normālās situācijās vai biklums un satraukums bez atļaujas neatbilst zelta retrīvera raksturam;

"[..] bet īpašniece stāvēja un skatījās un notikušo un necentās dzīvniekus savaldīt [..]", sūdzības iesniedzēja norāda, ka tāda uzvedība viņai nav saprotama un nav pieļaujama.

No iepriekš minētā sūdzības iesniedzēja secina, ka cietusī sniedz pretrunīgas liecības vai liecina par tādu situāciju, kas nav loģiska un nav iespējama reālajā dzīvē.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka vienīgais pierādījums par to, ka notikuma vieta ir uz /adrese/, pretī nama /adrese/ teritorijai ir vienīgi cietušās pašrocīgi sastādītā shēma un notikumu versija. Sūdzības iesniedzējas ieskatā tas nav nepārprotams pierādījums par notikuma vietu.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka tas fakts, ka viņas īpašumā/valdījumā esošie suņi sakrīt ar cietušās liecībās aprakstītiem suņiem, pats par sevi nepierāda, ka minētos miesas bojājumus nodarīja viņas īpašumā/valdījumā esošs suns. Turklāt uz ciemata teritoriju var nākt arī klaiņojoši vai nepazīstami suņi, vai arī kaimiņu suņi, kuru saimnieki neievēro MK noteikumus Nr.266 un tas izriet no 2017.gada 13.septembra sūdzības 1. un 5.pielikuma.

Tālāk sūdzības iesniedzēja norāda, ka eksperta atzinums par 22.02.2017 notikušo ir izteikts pieļāvuma formā un iespējamības formā izteikts atzinums pats par sevi nepierāda, ka pārkāpumu izpildījusi konkrēta persona, jo ir jābūt arī citiem pierādījumiem.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tiesas secinājums par viņas vainu ir balstīts uz tikai pieļāvuma formā izteiktu eksperta atzinumu un cietušās liecībām, kas nesatur ziņas par faktu, kuru tiesa atzinusi par pierādītu – par pārkāpēja identitāti. Tādējādi spriedums ir balstīts tikai uz pieļāvumiem un varbūtībām, nevis pierādījumiem par viņas vainu. Sūdzības iesniedzēja norāda, ka izņemot cietušo neviena cita persona nesniedza ziņas par 22.02.2017. notikušo, jo lietā nav liecinieku paskaidrojumi.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka lai konstatētu viņas vainu 22.02.2017 notikušajā ir nepieciešams noskaidrot vismaz trīs faktus – suņu identitāti, kas uzbruka, suņu īpašnieku/turētāju, notikuma laiku un vietu, bet minētie fakti lietā nav noskaidroti.

Ievērojot LAPK 289.^{21}panta nosacījumus apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, apelācijas sūdzībā minētos argumentus, tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks un atstājams negrozīts.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti atstāja negrozītu Stopiņu novada pašvaldības Administratīvās komisijas 2017.gada 26.jūlija lēmumu Nr.B82-17.146/17.

Tiesas kolēģija atzīst, ka tiesas spriedumā ir pareizi konstatēti lietas faktiskie un tiesiskie apstākļi, pirmās instances tiesa pamatoti pievienojusies iestādes lēmumā izklāstītajai argumentācijai, kā arī papildus sniegusi savu argumentāciju, kam tiesas kolēģija pievienojas un atbilstoši LAPK 289.^{13}panta trešajai daļai izvērstāku argumentu izklāstu nenorāda.

Tiesas kolēģija atzīst, ka iestāde un pirmās instances tiesa ir pilnībā izvērtējusi lietā savāktos pierādījumus un devusi pareizu vērtējumu.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka lietā nav noskaidrota notikuma vieta, nav noskaidrots, kurš tieši suns iekoda cietušajai un kam tas suns pieder un tiesas secinājums par viņas vainu ir balstīts tikai uz pieļāvuma formā izteiktu eksperta atzinumu un cietušās liecībām.

Tiesas kolēģija minētos apgalvojumus uzskata par nepamatotiem, jo gan iestāde lēmumā, gan pirmās instances tiesa spriedumā ir vērtējusi visus lietā esošos pierādījumus kopumā un savstarpējā saistībā un pareizi nonākusi pie secinājuma, ka cietušās iesniegumā minētie suņi un to apraksts (balts Šveices aitu suns un divi retrīveri) atbilst sūdzības iesniedzējas turējumā esošo suņu aprakstam, kas, saskaņā ar Pārtikas un veterinārā dienesta sniegto informāciju ir reģistrēts Lauksaimniecības datu centra datu bāzē, kā arī adrese /adrese/, kas iesniegumā norādīta kā notikumu vieta, sakrīt ar Lauksaimniecības datu centra datu bāzē reģistrēto iepriekš minēto suņu mītnes vietu.

Saskaņā ar LAPK 243.panta astoto daļu pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

Pirmās instances tiesa eksperta atzinumu un cietušās liecības ir vērtējusi kopsakarā ar citiem lietā esošiem pierādījumiem.

Tiesas kolēģija nesaskata pretrunas cietušās liecībās, kā to norāda sūdzības iesniedzēja, jo sūdzības iesniedzējas norādītās pretrunas ir atzīstamas kā sūdzības iesniedzējas subjektīvs vērtējums par cietušās liecībām.

Tiesas kolēģija uzskata, ka lietā nepastāv šaubas, ka tieši sūdzības iesniedzējai piederošs suns, atrodoties ārpus nožogotas teritorijas uz ielas, bez uzraudzības, nodarīja miesas bojājumus lietā par cietušo atzītajai personai, un sūdzības iesniedzēja pamatoti atzīta par vainīgu LAPK 106.panta otrajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Tiesas kolēģija nekonstatē tādas saprātīgas šaubas, kas būtu vērtējamas par labu sūdzības iesniedzējai, vai kas ļautu lietā esošos pierādījumus vērtēt pretēji pirmās instances tiesas spriedumā sniegtajam vērtējumam.

Tas, ka sūdzības iesniedzēja pauž atšķirīgu viedokli, vērtējot pierādījumus, un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai.

Apelācijas sūdzībai pievienots Pārtikas un Veterinārā dienesta pārbaudes protokols Nr.R80-17-00036 no kura izriet, ka pārbaudes vietā /adrese/ atrodas trīs suņi, pārbaudē konstatētas atbilstības normatīvo aktu prasībām un viena neatbilstība normatīvo aktu prasībām. Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu policija neņēma vērā minēto pārbaudes protokolu.

Tiesas kolēģija atzīst, ka minētais pārbaudes protokols un tajā norādītie apstākļi norāda uz suņu bīstamības izvērtēšanas procesu jau pēc notikuma.

Tiesas kolēģija secina, ka nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem lietas apstākļiem un būtu par pamatu sprieduma atcelšanai, sūdzības iesniedzēja nav norādījusi.

Vērtējot sūdzībā norādīto, ka lietā nav ņemti vērā sūdzības iesniedzējas paskaidrojumi par notikušo, tiesas kolēģija konstatē, ka lietas materiālos redzams, ka sūdzības iesniedzējai savlaicīgi tika nosūtīta gan pavēste par administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu, gan paziņojums par administratīvās pārkāpuma lietas izskatīšanu (lietas 30., 37.lapa), kā arī tika nosūtīts sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols, gan pieņemtais lēmums (lietas 31., 48.lapa), līdz ar to sūdzības iesniedzējai bija dota iespēja piedalīties lietas izskatīšanā iestādē, sniegt paskaidrojumus un pieteikt lūgumus.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Tiesas kolēģija, pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, nekonstatē apstākļus, kuru dēļ Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 10.janvāra spriedums būtu atceļams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}, 289.^{22} un 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 10.janvāra spriedumu, bet /pers. D/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente	(personiskais paraksts)	S.Kalniņa
Tiesneši	(personiskais paraksts)	S.Arnola
	(personiskais paraksts)	G.Kveska